

2005. évi CLXV. törvény

egyes törvényeknek az iparjogvédelmi és a szerzői jogok érvényesítésével összefüggő módosításáról*

I. Fejezet

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításai

1. § A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 184/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„184/A. § (1) Ha a meghatározott cselekmény végrehajtása szabadalmibitorlás, használati mintaoltalom bitorlása, mikroelektronikai félvezető termék topográfiájára vonatkozó oltalom bitorlása, növényfajta-oltalom bitorlása, védjegybitorlás, földrajzi árujelző-oltalom bitorlása, formatervezési mintaoltalom bitorlása, kiegészítő oltalmi tanúsítvány bitorlása, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmára vonatkozó rendelkezések vagy szerzői jog megsértése miatt indított perben hozott határozat végrehajtására irányul, a végrehajtási lap kiállítására jogosult bíróság – a végrehajtási lap kiállítása helyett – a végrehajtást közvetlenül elrendelő határozatot hoz, amelyben a kötelezett háromnapos határidővel hívja fel az önkéntes teljesítésre, és egyidejűleg megállapítja a késedelem esetén fizetendő pénzbírság napi összegét. Ha a meghatározott cselekmény ingóság átadása, illetve kiadása, a kötelezettet a bíróság azonnali teljesítésre hívja fel.

(2) A pénzbírság napi összege tízezer forinttól kétszázezer forintig terjedhet. A pénzbírság napi összege a teljesítési határidő lejártát követő harmincadik napon és azt követően minden hónapban az előző tárgyidőszak szerinti összeg kétszeresére emelkedik. A kötelezett a pénzbírságot a teljesítési határidő lejártától a meghatározott cselekmény teljesítésének igazolásáig, illetve a meghatározott cselekmény kikényszerítéséig eltelt időszakra köteles megfizetni. A pénzbírságra megfelelően alkalmazni kell a 175. § rendelkezéseit.

(3) A határozatot a bíróság a végrehajtást kérő félnek és a végrehajtónak kézbesítetteti. A végrehajtó a határozat kézhezvételét követően három munkanapon belül felhívja a végrehajtást kérőt a végrehajtási eljárás költségeinek haladéktalan előlegezésére. Ideiglenes intézkedés végrehajtása esetén a végrehajtót eljárása kezdetén előlegként a teljes munkadíjnak és a várhatóan felmerülő készkiadásnak, illetve költségátalánynak megfelelő összeg illeti meg.

(4) A végrehajtó az előleg beérkezését követően három munkanapon belül a helyszínen kézbesíti a határozatot a kötelezettnek, és felhívja őt a teljesítésre. Ha a végrehajtó felhívására a kötelezett azonnal nem teljesít, a teljesítési határidő lejártakor a végrehajtó a helyszínen ellenőrzi a teljesítés megtörténtét.

(5) Ha a kötelezett a meghatározott cselekményt a teljesítési határidő lejártát követően teljesíti, és ezt igazolja, a végrehajtó az erről készített jegyzőkönyvet a napi összegben megállapított pénzbírság kiszabása céljából a teljesítési határidő lejártának megjelölésével egyidejűleg betérjeszti a végrehajtást fogadó bírósághoz.

(6) A teljesítés elmaradása esetén a végrehajtó a helyszíni ellenőrzésről készített és a teljesítési határidő lejártának napját is tartalmazó jegyzőkönyvet három munkanapon belül betérjeszti a végrehajtást fogadó bírósághoz a végrehajtás módjának meghatározása és a kötelezett napi összegben megállapított pénzbírságban történő marasztalása érdekében. A bíróság a végrehajtás módjáról a 174. és a 177. §-nak megfelelően, soron kívül határoz azzal, hogy a 174. § a) és c) pontja nem alkalmazható.

(7) Ha az e címben szabályozott végrehajtás meghatározott ingóság átadására, kiadására vagy lefoglalására irányul, a végrehajtó a határozat kézbesítésekor az ingóságot lefoglalja, és intézkedik a határozat-

ban megjelölt személyhez történő elszállítása iránt. Ha a kötelezett az ingóság átadását, kiadását megtagadja, vagy a foglalást megakadályozza, a végrehajtó a rendőrség közreműködésének közvetlen igénybevételeivel fogatosítja a végrehajtást.

(8) Ha a bíróság a lefoglalt eszközöknek és anyagoknak a bírósági végrehajtás szabályai szerinti értékesítését írja elő, azt a végrehajtó az ingóárverésre irányadó szabályok szerint fogatosítja azzal, hogy nincs helye az ingóság kötelezett részére történő – a 135. § (1)–(2) bekezdéseiben szabályozott – visszaadásának.

(9) Ha az (1) bekezdésben foglalt perben hozott határozat kizárólag pénzfizetésre kötelezést tartalmaz, a határozat végrehajtása a pénzkövetelés végrehajtására vonatkozó szabályok szerint történik.”

2. § A Vht. 187. §-ának (1) bekezdése a következő új b) ponttal egészül ki, és egyidejűleg a jelenlegi b) pont jelölése c) pontra változik:

[Biztosítási intézkedés rendelkezhető el az olyan követelés érdekében, amely iránt belföldi bíróságnál]

„b) szabadalmibitorlás, használati mintaoltalom bitorlása, mikroelektronikai félvezető termék topográfiájára vonatkozó oltalom bitorlása, növényfajta-oltalom bitorlása, védjegybitorlás, földrajzi árujelző-oltalom bitorlása, formatervezési mintaoltalom bitorlása, kiegészítő oltalmi tanúsítvány bitorlása vagy szerzői jog megsértése miatt eljárást indítottak, az irányadó külön törvényekben meghatározott feltételekkel;”

3. § A Vht. a 316. §-t követően a következő alcímmel és 317. §-sal egészül ki:

„Az Európai Unió jogának való megfelelés

317. § E törvény 184/A. §-a és 187. §-a (1) bekezdésének b) pontja a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

II. Fejezet

A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény módosításai

4. § A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) 35. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„35. § (1) Szabadalmibitorlást követ el, aki a szabadalmi oltalom alatt álló találmányt jogosulatlanul hasznosítja.

(2) A szabadalmas a bitorlóval szemben – az eset körülményeihez képest – a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

a) követelheti a szabadalmibitorlás megtörténtének bírósági megállapítását;

b) követelheti a szabadalmibitorlás vagy az azzal közvetlenül fenyegető cselekmények abbahagyását és a bitorló eltiltását a további megsértéstől;

c) követelheti, hogy a bitorló szolgáltatson adatot a szabadalmibitorlással érintett termékek, illetve szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, valamint az ilyen termékek terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról;

d) követelheti, hogy a bitorló nyilatkozzon a bitorló részéről vagy módonon aron elégtételt, és hogy szükség esetén a bitorló részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak;

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. december 19-i ülésnapján fogadta el. Megjelent a Magyar Közlöny 2005/168. számában, 2005. december 25-én.

e) követelheti a szabadalombitorlással elért gazdagodás visszatérítését;

f) követelheti a kizárólag vagy elsősorban a szabadalombitorlásra használt eszközök és anyagok, valamint a szabadalombitorlással érintett termékek lefoglalását, meghatározott személynek történő átadását, kereskedelmi forgalomból való visszahívását, onnan való végleges kivonását, illetve megsemmisítését.

(3) Szadalombitorlás esetén a szabadalmas a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet.

(4) A szabadalmas a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, akinek szolgáltatásait a bitorlás elkövetéséhez igénybe vették.

(5) A szabadalmas a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, aki

a) kereskedelmi mértékben birtokolta a bitorlással érintett termékeket;

b) kereskedelmi mértékben vette igénybe a bitorlással érintett szolgáltatásokat;

c) kereskedelmi mértékben nyújtott szolgáltatást a bitorlás elkövetéséhez;

d) az a)–c) pontokban meghatározott személyek állítása szerint közreműködött a bitorlással érintett termékek előállításában és terjesztésében, illetve a bitorlással érintett szolgáltatások nyújtásában.

(6) Az (5) bekezdés a)–c) pontjainak alkalmazásában a cselekmények kereskedelmi mértékűek, ha az érintett termékek, illetve szolgáltatások jellegéből és mennyiségéből nyilvánvaló, hogy e cselekmények – közvetlenül vagy közvetetten – kereskedelmi vagy más gazdasági előny szerzését szolgálják. Az ellenkező bizonyításáig nem minősülnek kereskedelmi mértékűnek a fogyasztó által jóhiszeműen végzett cselekmények.

(7) A (2) bekezdés c) pontja és az (5) bekezdés alapján a bitorló, illetve az (5) bekezdésben meghatározott személy különösen a következő adatok szolgáltatására kötelezhető:

a) a bitorlással érintett termékek, illetve szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevők, a bitorlással érintett termékeket birtoklók, valamint a forgalmazásba bevonni kívánt vagy bevont nagy- és kiskereskedők neve és címe;

b) a bitorlással érintett termékek, illetve szolgáltatások előállított, forgalmazott, illetve igénybe vett, valamint megrendelt mennyisége, továbbá az azokért adott, illetve kapott ellenérték.

(8) A bíróság a szabadalmas kérelmére elrendelheti, hogy a lefoglalt, kereskedelmi forgalomból visszahívott, illetve onnan véglegesen kivont eszközöket, anyagokat, illetve termékeket fosszák meg jogsértő mivoltuktól, vagy – ha az nem lehetséges – semmisítsék meg. A bíróság indokolt esetben a megsemmisítés helyett elrendelheti a lefoglalt eszközöknek és anyagoknak a bírósági végrehajtás szabályai szerint történő értékesítését is; ebben az esetben a befolyó összeg felől ítéletben határoz.

(9) A szabadalombitorlásra használt eszközök és anyagok, valamint a szabadalombitorlással érintett termékek lefoglalásának helye van akkor is, ha azok nincsenek a bitorló tulajdonában, de a tulajdonos a szabadalombitorlásról tudott, vagy az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett tudnia kellett volna.

(10) A bíróság a (2) bekezdés f) pontjában és a (8) bekezdésben meghatározott intézkedéseket a bitorló költségére rendeli el, kivéve, ha az eset körülményei az ettől való eltérést indokolják. A kereskedelmi forgalomból való visszahívás, az onnan való végleges kivonás, illetve a megsemmisítés elrendelése tárgyában a bíróság a harmadik személyek érdekeinek figyelembevételével, valamint úgy dönt, hogy az elrendelt intézkedés a bitorlás súlyosságával arányban álljon.

(11) A bíróság a szabadalmas kérelmére elrendelheti a határozatnak a bitorló költségére történő nyilvánosságra hozatalát. A nyilvánosságra hozatal módjáról a bíróság dönt. Nyilvánosságra hozatalon kell érteni különösen az országos napilapban, illetve az internet útján történő közzétételt.”

5. § Az Szt. 69/A. §-a (8) bekezdésének b) és c) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[A Magyar Szabadalmi Hivatal az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés díját kérelemre visszafizeti, ha]

„b) az a) pontban megjelölt időtartamon belül a Magyar Szabadalmi Hivatal elutasítja a szabadalmi bejelentést;

c) az a) pontban megjelölt időtartamon belül bekövetkező okból a bejelentést visszavontnak kell tekinteni.”

6. § Az Szt. a következő 81/A. §-sal egészül ki:

„81/A. § (1) A megsemmisítési eljárást bármelyik fél kérelmére gyorsítottan kell lefolytatni, ha a szabadalom bitorlása miatt pert indítottak és ezt igazolják.

(2) A gyorsított eljárás iránti kérelemért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni e kérelem benyújtásától számított egy hónapon belül.

(3) Ha a kérelem nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek, a gyorsított eljárást kérő felet hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell felhívni. A gyorsított eljárás iránti kérelmet el kell utasítani, ha az a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégti ki a törvényben meghatározott követelményeket. A gyorsított eljárás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni, ha az azt előterjesztő fél a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol.

(4) Ha a gyorsított eljárást kérő fél nem fizeti meg e kérelem díját, figyelmeztetni kell a törvényben megszabott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a gyorsított eljárás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(5) A Magyar Szabadalmi Hivatal a gyorsított eljárást végzéssel rendeli el.

(6) Gyorsított eljárás esetén – a 48. §-ban és a 81. §-ban foglaltaktól eltérően –

a) hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre tizenöt napos határidő is kitzűzhető;

b) határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható;

c) a Magyar Szabadalmi Hivatal csak akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a felek együttes meghallgatására, vagy bármelyik fél ezt kellő időben kéri.”

7. § Az Szt. 83. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 81/A. § rendelkezéseit a nemleges megállapítási eljárásban is alkalmazni kell.”

8. § (1) Az Szt. 101. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A bíróság az ügy érdemében hozott végzését kézbesítés útján közli; azt nem lehet a kihirdetéssel közöltnek tekinteni.”

(2) Az Szt. 101. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Fővárosi Bíróság végzése elleni fellebbezés elbírálása során a Pp. 257. §-ában foglaltakat kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a másodfokú bíróság erre irányuló kérelem esetén a feleket szóban is köteles meghallgatni, kivéve, ha a fellebbezést a Magyar Szabadalmi Hivatalnak a 85. § (1) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott döntései ellen előterjesztett megváltoztatási kérelem tárgyában hozott végzéssel szemben nyújtották be.”

9. § Az Szt. 104. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„104. § (1) A szabadalmi kényszerengedély megadására, módosítására és visszavonására irányuló perekben, az előhasználati és a továbbhasználati jog, továbbá a 84/K. § (6) bekezdésében szabályozott jogosultság fennállásával kapcsolatos perekben, valamint a találmány- vagy szabadalombitorlás miatt indított perekben a Fővárosi Bíróság kizárólagos illetékességgel rendelkezik. E perekben a Fővárosi Bíróság a 87. §-ban meghatározott összetételű tanácsban jár el.

(2) Szadalombitorlás miatt indított perekben az ideiglenes intézkedést – az ellenkező valószínűsítéséig – a kérelmező különös méltánylást érdemlő jogvédelméhez szükségesnek kell tekinteni, ha a kérelmező igazolja, hogy a találmány szabadalmi oltalom alatt áll, és ő a szabadalmas vagy olyan hasznosító, aki jogosult saját nevében fellépni a bi-

torlással szemben. Az ellenkező valószínűsítése során figyelembe kell venni az eset összes körülményeit, különösen azt, hogy a szabadalmat a Magyar Szabadalmi Hivatal vagy az első fokon eljáró bíróság megsemmisítette, vagy hogy a Magyar Köztársaságban is hatályos európai szabadalmat az Európai Szabadalmi Hivatal felszólalási osztálya megvonta, illetve azt az Európai Szabadalmi Szervezet másik tagállamában megsemmisítették. A kérelmező különös méltánylást érdemlő jogvédelmének szükségességét megalapozó vélelemre vonatkozó rendelkezés nem alkalmazható, ha a szabadalombitorlás megkezdése óta hat hónap, illetve a kérelmezőnek a bitorlásról és a bitorló személyéről való tudomásszerzése óta hatvan nap már eltelt.

(3) Az ideiglenes intézkedéssel okozott hátrány és az azzal elérhető előnyök mérlegelése során figyelembe kell venni azt is, ha az intézkedés nyilvánvalóan és jelentős mértékben sérti a közérdeket, illetve harmadik személyek jogos érdekeit.

(4) Szabadalombitorlás esetén ideiglenes intézkedés iránti kérelem a keresetlevél benyújtását megelőzően is előterjeszhető, amelyet a Fővárosi Bíróság nemperes eljárásban bírál el. Az ideiglenes intézkedés iránti nemperes eljárásra e törvény, valamint a Pp. általános szabályai – a nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel – megfelelően irányadók. Ha a kérelmező a (8) bekezdésben foglaltak szerint a szabadalombitorlás miatt a pert megindította, a peres eljárás illetékeként a nemperes eljárásban lerótt illetéket felüli összeget kell megfizetni.

(5) A szabadalmas – a bitorlás esetén támasztható polgári jogi igényeken felül – az ideiglenes intézkedésre vonatkozó feltételekkel kérheti a bíróságtól

a) biztosítási intézkedés elrendelését a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályai szerint, ha valószínűsítette, hogy a kártérítés, illetve a bitorlással elért gazdagodás visszatérítése iránti követelésének későbbi kielégítése veszélyben van;

b) a bitorló kötelezését banki, pénzügyi és kereskedelmi adatainak és iratainak közzétételére, illetve bemutatására az a) pont szerinti biztosítási intézkedés elrendelése céljából;

c) biztosíték adását, ha ennek fejében – a szabadalombitorlás abbahagyásának követelése helyett – hozzájárul a feltételezett szabadalombitorlási cselekmények bitorló általi folytatásához.

(6) A biztosíték letételét az (5) bekezdés c) pontja alapján a bíróság a szabadalmas erre irányuló kérelme hiányában is elrendelheti, feltéve, hogy a szabadalmas előterjesztett kérelmet a bitorlás abbahagyása iránt, és annak a bíróság nem ad helyt.

(7) A bíróság az ideiglenes intézkedés tárgyában soron kívül, legkésőbb az ilyen intézkedés iránti kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz. Az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott határozat elleni fellebbezést a másodfokú bíróság soron kívül, legkésőbb a fellebbezés benyújtásától számított tizenöt napon belül bírálja el.

(8) A bíróság a keresetlevél benyújtását megelőzően előterjesztett ideiglenes intézkedés – ideértve az (5) és a (6) bekezdést is – tárgyában hozott határozatát az ellenfél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha a szabadalmas a pert a szabadalombitorlás miatt az ideiglenes intézkedéssel érvényesített követelés tárgyában nem indította meg a határozat közzétételétől számított tizenöt napon belül. A bíróság az ideiglenes intézkedés hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem tárgyában soron kívül, legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz.

(9) Ha a szabadalombitorlás miatt indított perben az egyik fél tényállításait már elvárható mértékben valószínűsítette, a bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenfelet kötelezheti

a) a birtokában lévő okirat és egyéb tárgyi bizonyíték bemutatására, valamint a szemle lehetővé tételére;

b) banki, pénzügyi és kereskedelmi adatok közzétételére, illetve a birtokában lévő ilyen iratok bemutatására.

(10) Előzetes bizonyításnak a per megindítása előtt helye van akkor is, ha a szabadalmas a szabadalombitorlás tényét vagy annak veszélyét elvárható mértékben valószínűsítette. Ha a per még nem indult meg, az előzetes bizonyítást a Fővárosi Bíróságnál kell kérni. Az előzetes bizonyítást a Fővárosi Bíróság fogantatja. Az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében hozott határozat ellen fellebbezésnek van helye.

(11) A bíróság az előzetes bizonyítást elrendelő határozatot az ellenfél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha a szabadalmas a pert a szabadalombitorlás miatt nem indította meg az előzetes bizonyítást elrendelő határozat közzétételétől számított tizenöt napon belül. A bíróság az előzetes bizonyítás hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem tárgyában soron kívül, legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz.

(12) Ha a késelem helyrehozhatatlan károkat okozna, az a rendkívül sürgős szükség esetének minősül, és erre figyelemmel az ideiglenes intézkedés – ideértve az (5) és a (6) bekezdést is – elrendelésének kérdésében az ellenfél meghallgatása mellőzhető. Ha a késelem helyrehozhatatlan károkat okozna, vagy ha valószínűsíthető a bizonyítékok megsemmisítésének kockázata, az sürgős esetnek minősül, és erre figyelemmel az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében az ellenfél meghallgatása mellőzhető. Az ellenfél meghallgatásának mellőzésével hozott határozatot az ellenféllel a fogantatáskor kell közölni. A határozat közzétételét követően az ellenfél kérheti a meghallgatását és az ideiglenes intézkedést, illetve az előzetes bizonyítást elrendelő határozat megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését.

(13) A bíróság az előzetes bizonyítás és – az (5) bekezdés c) pontját és a (6) bekezdést kivéve – az ideiglenes intézkedés elrendelését biztosítékadáshoz kötheti.

(14) Ha az (5) bekezdés c) pontjában, a (6) bekezdésben és a (13) bekezdésben meghatározott esetekben a biztosíték összegéből való kielégítésre jogosult fél igényét az előzetes bizonyítás, illetve az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzést hatályon kívül helyező határozat, illetve az ítélet (permegszüntető végzés) jogerőre emelkedésétől számított három hónapon belül nem érvényesíti, a letéve a biztosíték visszaadását kérheti a bíróságtól.

(15) Az (1) bekezdésben nem említett, szabadalommal kapcsolatos minden más jogvitás ügy a megyei bíróság (Fővárosi Bíróság) hatásköré tartozik.

(16) Az (1) és a (15) bekezdésben említett perekben egyebekben a Pp. általános szabályait kell alkalmazni az e törvény 89. és 94. §-ában, valamint 95. §-ának (3) bekezdésében foglalt eltérésekkel.”

10. § Az Szt. a 115/B. §-t követően a következő alcímmel és új 115/C. §-sal egészül ki, és a jelenlegi 115/C–115/D. §-ok számozása 115/D–115/E. §-okra változik:

„A közösségi növényfajta-oltalom bitorlásának jogkövetkezményei

115/C. § A közösségi növényfajta-oltalom bitorlására – a közösségi növényfajta-oltalmi rendelet hatodik részében foglaltakkal összhangban – ugyanazokat a jogkövetkezményeket kell alkalmazni, mint a Magyar Szabadalmi Hivatal által e törvény alapján megadott növényfajta-oltalom bitorlására.”

11. § (1) Az Szt. a 119. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„Az Európai Unió jogának való megfelelés”

(2) Az Szt. 119. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„119. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Parlament és a Tanács 98/44/EK irányelve (1998. július 6.) a biotechnológiai találmányok jogi oltalmáról;

b) az Európai Parlament és a Tanács 2004/48/EK irányelve (2004. április 29.) a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről.”

III. Fejezet

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény módosítására

12. § A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § (1) Védjegybitorlást követ el, aki a 12. §-ban foglalt rendelkezések megsértésével a védjegyet jogosulatlanul használja.

(2) A védjegyjogosult a bitorlóval szemben – az eset körülményeihez képest – a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

a) követelheti a védjegybitorlás megtörténtének bírósági megállapítását;

b) követelheti a védjegybitorlás vagy az azzal közvetlenül fenyegető cselekmények abbahagyását és a bitorló eltiltását a további jogsértéstől;

c) követelheti, hogy a bitorló szolgáltatson adatot a bitorlással érintett áruk, illetve szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról;

d) követelheti, hogy a bitorló nyilatkozzon a bitorlásról vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a bitorló részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak;

e) követelheti a védjegybitorlással elért gazdagodás visszatérítését;

f) követelheti a kizárólag vagy elsősorban a védjegybitorlásra használt eszközök és anyagok, valamint a védjegybitorlással érintett áruk, illetve csomagolóanyagok lefoglalását, meghatározott személynek történő átadását, kereskedelmi forgalomból való visszahívását, onnan való végleges kivonását, illetve megsemmisítését.

(3) Védjegybitorlás esetén a védjegyjogosult a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet.

(4) A védjegyjogosult a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, akinek szolgáltatásait a bitorlás elkövetéséhez igénybe vették.

(5) A védjegyjogosult a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, aki

a) kereskedelmi mértékben birtokolta a bitorlással érintett árukat;

b) kereskedelmi mértékben vette igénybe a bitorlással érintett szolgáltatásokat;

c) kereskedelmi mértékben nyújtott szolgáltatást a bitorlás elkövetéséhez;

d) az a)–c) pontokban meghatározott személyek állítása szerint közreműködött a bitorlással érintett áruk előállításában és terjesztésében, illetve a bitorlással érintett szolgáltatások nyújtásában.

(6) Az (5) bekezdés a)–c) pontjainak alkalmazásában a cselekmények kereskedelmi mértékűek, ha az érintett áruk, illetve szolgáltatások jellegéből és mennyiségéből nyilvánvaló, hogy e cselekmények – közvetlenül vagy közvetetten – kereskedelmi vagy más gazdasági előny szerzését szolgálják. Az ellenkező bizonyításáig nem minősülnek kereskedelmi mértékűnek a fogyasztó által jóhiszeműen végzett cselekmények.

(7) A (2) bekezdés c) pontja és az (5) bekezdés alapján a bitorló, illetve az (5) bekezdésben meghatározott személy különösen a következő adatok szolgáltatására kötelezhető:

a) a bitorlással érintett áruk, illetve szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevők, a bitorlással érintett árukat birtoklók, valamint a forgalmazásba bevonni kívánt vagy bevont nagy- és kiskereskedők neve és címe;

b) a bitorlással érintett áruk, illetve szolgáltatások előállított, forgalmazott, illetve igénybe vett, valamint megrendelt mennyisége, továbbá az azokért adott, illetve kapott ellenérték.

(8) A bíróság a védjegyjogosult kérelmére elrendelheti, hogy a lefoglalt, kereskedelmi forgalomból visszahívott, illetve onnan véglegesen kivont eszközöket, anyagokat, árukat és csomagolóanyagokat – elsősorban a védjegy eltávolításával – fosszák meg jogsértő mivoltuktól, vagy – ha az nem lehetséges – semmisítsék meg. A bíróság indokolt esetben a megsemmisítés helyett elrendelheti a lefoglalt eszközöknek és anyagoknak a bírósági végrehajtás szabályai szerint történő értékesítését is; ebben az esetben a befolyó összeg felől ítéletben határoz.

(9) A védjegybitorlásra használt eszközök és anyagok, valamint a védjegybitorlással érintett áruk és csomagolóanyagok lefoglalásának helye van akkor is, ha azok nincsenek a bitorló tulajdonában, de a tulajdonos a védjegybitorlásról tudott, vagy az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett tudnia kellett volna.

(10) A bíróság a (2) bekezdés f) pontjában és a (8) bekezdésben meghatározott intézkedéseket a bitorló költségére rendeli el, kivéve, ha az eset körülményei az ettől való eltérést indokolják. A kereskedelmi forgalomból való visszahívás, az onnan való végleges kivonás, illetve a megsemmisítés elrendelése tárgyában a bíróság a harmadik személyek érdekeinek figyelembevételével, valamint úgy dönt, hogy az elrendelt intézkedés a bitorlás súlyosságával arányban álljon.

(11) A bíróság a védjegyjogosult kérelmére elrendelheti a határozatnak a bitorló költségére történő nyilvánosságra hozatalát. A nyilvánosságra hozatal módjáról a bíróság dönt. Nyilvánosságra hozatalon kell érteni különösen az országos napilapban, illetve az internet útján történő közzétételt.”

13. § A Vt. a következő 73/A. §-sal egészül ki:

„73/A. § (1) A törlési eljárást bármelyik fél kérelmére gyorsítottan kell lefolytatni, ha a védjegy bitorlása miatt pert indítottak és ezt igazolják.

(2) A gyorsított eljárás iránti kérelemért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni e kérelem benyújtásától számított egy hónapon belül.

(3) Ha a kérelem nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek, a gyorsított eljárást kéro felet hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell felhívni. A gyorsított eljárás iránti kérelmet el kell utasítani, ha az a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégtit ki a törvényben meghatározott követelményeket. A gyorsított eljárás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni, ha az azt előterjesztő fél a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol.

(4) Ha a gyorsított eljárást kéro fél nem fizeti meg e kérelem díját, figyelmeztetni kell a törvényben megszabott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a gyorsított eljárás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(5) A Magyar Szabadalmi Hivatal a gyorsított eljárást végzéssel rendeli el.

(6) Gyorsított eljárás esetén – a 41. §-ban és a 73. §-ban foglaltaktól eltérően –

a) hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre tizenöt napos határidő is kitűzhető;

b) határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható;

c) a Magyar Szabadalmi Hivatal csak akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a felek együttes meghallgatására, vagy bármelyik fél ezt kellő időben kéri.”

14. § A Vt. 92. §-ának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A bíróság az ügy érdemében hozott végzését kézbesítés útján közli; azt nem lehet a kihirdetéssel közöltnek tekinteni.”

15. § A Vt. 93. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„93. § A Fővárosi Bíróság végzése elleni fellebbezés elbírálása során a Pp. 257. §-ában foglaltakat kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a másodfokú bíróság erre irányuló kérelem esetén a feleket szóban is köteles meghallgatni, kivéve, ha a fellebbezést a Magyar Szabadalmi Hivatalnak a 77. § (1) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott döntései ellen előterjesztett megváltoztatási kérelem tárgyában hozott végzéssel szemben nyújtották be.”

16. § A Vt. 95. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„95. § (1) A védjegybitorlás miatt, valamint a közösségi védjegyrendelet [76/A. § a) pont] 106. és 107. cikke, illetve 142a. cikkének (5) bekezdése alapján a közösségi védjegy használatától való eltiltás iránt indított perekben a Fővárosi Bíróság kizárólagos illetékességgel rendelkezik. E perekben a Fővárosi Bíróság a 78. § (2) bekezdésében meghatározott összetételű tanácsban jár el.

(2) Védjegybitorlás miatt indított perekben az ideiglenes intézkedést – az ellenkező valószínűsítéséig – a kérelmező különös méltánylást érdemlő jogvédelméhez szükségesnek kell tekinteni, ha a kérelmező igazolja, hogy a védjegy oltalom alatt áll, és ő a védjegy jogosultja vagy

olyan használója, aki jogosult saját nevében fellépni a bitorlással szemben.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazható, ha a védjegybitorlás megkezdése óta hat hónap, illetve a kérelmezőnek a bitorlásról és a bitorló személyéről való tudomásszerzése óta hatvan nap már eltelt.

(4) Védjegybitorlás esetén ideiglenes intézkedés iránti kérelem a keresetlevél benyújtását megelőzően is előterjeszhető, amelyet a Fővárosi Bíróság nemperes eljárásban bírál el. Az ideiglenes intézkedés iránti nemperes eljárásra e törvény, valamint a Pp. általános szabályai – a nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel – megfelelően irányadók. Ha a kérelmező a (8) bekezdésben foglaltak szerint a védjegybitorlás miatt a pert megindította, a peres eljárásilletékeként a nemperes eljárásban lerótt illetéken felüli összeget kell megfizetni.

(5) A védjegyjogosult – a bitorlás esetén támasztható polgári jogi igényeken felül – az ideiglenes intézkedésre vonatkozó feltételekkel kérheti a bíróságtól

a) biztosítási intézkedés elrendelését a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályai szerint, ha valószínűsítette, hogy a kártérítés, illetve a bitorlással elért gazdagodás visszatérítése iránti követelésének későbbi kielégítése veszélyben van;

b) a bitorló kötelezését banki, pénzügyi és kereskedelmi adatainak és iratainak közzétételére, illetve bemutatására az a) pont szerinti biztosítási intézkedés elrendelése céljából;

c) biztosíték adását, ha ennek fejében – a védjegybitorlás abbahagyásának követelése helyett – hozzájárul a feltételezett védjegybitorlási cselekmények bitorló általi folytatásához.

(6) A biztosíték letételét az (5) bekezdés c) pontja alapján a bíróság a védjegyjogosult erre irányuló kérelme hiányában is elrendelheti, feltéve, hogy a védjegyjogosult előterjesztett kérelmet a bitorlás abbahagyására iránt, és annak a bíróság nem ad helyt.

(7) A bíróság az ideiglenes intézkedés tárgyában soron kívül, legkésőbb az ilyen intézkedés iránti kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz. Az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott határozat elleni fellebbezést a másodfokú bíróság soron kívül, legkésőbb a fellebbezés benyújtásától számított tizenöt napon belül bírálja el.

(8) A bíróság a keresetlevél benyújtását megelőzően előterjesztett ideiglenes intézkedés – ideértve az (5) és a (6) bekezdést is – tárgyában hozott határozatát az ellenfél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha a védjegyjogosult a pert a védjegybitorlás miatt az ideiglenes intézkedéssel érvényesített követelés tárgyában nem indította meg a határozat közzétételétől számított tizenöt napon belül. A bíróság az ideiglenes intézkedés hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem tárgyában soron kívül, legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz.

(9) Ha a védjegybitorlás miatt indított perben az egyik fél tényállítárait már elvárható mértékben valószínűsítette, a bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenfelet kötelezheti

a) a birtokában lévő okirat és egyéb tárgyi bizonyíték bemutatására, valamint a szemle lehetővé tételére;

b) banki, pénzügyi és kereskedelmi adatok közzétételére, illetve a birtokában lévő ilyen iratok bemutatására.

(10) Előzetes bizonyításnak a per megindítása előtt helye van akkor is, ha a védjegyjogosult a védjegybitorlás tényét vagy annak veszélyét elvárható mértékben valószínűsítette. Ha a per még nem indult meg, az előzetes bizonyítást a Fővárosi Bíróságnál kell kérni. Az előzetes bizonyítást a Fővárosi Bíróság fogantatja. Az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében hozott határozat ellen fellebbezésnek van helye.

(11) A bíróság az előzetes bizonyítást elrendelő határozatot az ellenfél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha a védjegyjogosult a pert a védjegybitorlás miatt nem indította meg az előzetes bizonyítást elrendelő határozat közzétételétől számított tizenöt napon belül. A bíróság az előzetes bizonyítás hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem tárgyában soron kívül, legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz.

(12) Ha a késelem helyrehozhatatlan károkat okozna, az a rendkívül sürgős szükség esetének minősül, és erre figyelemmel az ideiglenes intézkedés – ideértve az (5) és a (6) bekezdést is – elrendelésének

kérdésében az ellenfél meghallgatása mellőzhető. Ha a késelem helyrehozhatatlan károkat okozna, vagy ha valószínűsíthető a bizonyítékok megsemmisítésének kockázata, az sürgős esetnek minősül, és erre figyelemmel az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében az ellenfél meghallgatása mellőzhető. Az ellenfél meghallgatásának mellőzésével hozott határozatot az ellenféllel a fogantatásakor kell közölni. A határozat közzétételét követően az ellenfél kérheti a meghallgatását és az ideiglenes intézkedést, illetve az előzetes bizonyítást elrendelő határozat megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését.

(13) A bíróság az előzetes bizonyítás és – az (5) bekezdés c) pontját és a (6) bekezdést kivéve – az ideiglenes intézkedés elrendelését biztosítékadáshoz kötheti.

(14) Ha az (5) bekezdés c) pontjában, a (6) bekezdésben és a (13) bekezdésben meghatározott esetekben a biztosíték összegéből való kielégítésre jogosult fél igényét az előzetes bizonyítás, illetve az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzést hatályon kívül helyező határozat, illetve az ítélet (permegszüntető végzés) jogerőre emelkedésétől számított három hónapon belül nem érvényesíti, a letevő a biztosíték visszaadását kérheti a bíróságtól.

(15) Az (1) bekezdésben nem említett, védjeggyel kapcsolatos minden más jogvitás ügy a megyei bíróság (Fővárosi Bíróság) hatáskörébe tartozik.

(16) Az (1) és a (15) bekezdésben említett perekben egyebekben a Pp. általános szabályait kell alkalmazni az e törvény 80. és 85. §-ában, valamint 86. §-ának (3) bekezdésében foglalt eltérésekkel.”

17. § (1) A Vt. 122. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Az Európai Unió jogának való megfelelés”

(2) A Vt. 122. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„122. § Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 89/104/EGK első irányelve (1988. december 21.) a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről;

b) az Európai Parlament és a Tanács 2004/48/EK irányelve (2004. április 29.) a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről.”

IV. Fejezet

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosításai

18. § A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szt.) 20. §-a (2) bekezdésének harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A díjat az üres kép- és hanghordozó gyártója, külföldi gyártás esetén pedig a jogszabály szerint vám fizetésére kötelezett személy, vagy – vámfizetési kötelezettség hiányában – egyetemlegesen a hordozót az országba behozó személy és az azt belföldön először forgalomba hozó személy köteles az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezethez a vámkezelés befejezésétől, vámfizetési kötelezettség hiányában pedig a forgalomba hozataltól vagy – ha ez a korábbi – a forgalomba hozatali céllal történő raktáron tartás megkezdésétől számított nyolc napon belül megfizetni.”

19. § Az Szt. 22. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Aki a 20. §-ban meghatározott üres kép- vagy hanghordozót, vagy a 21. §-ban meghatározott készüléket üzletszerűen gyárt, vámfizetési kötelezettség nélkül az országba behoz, vagy az így behozott hordozót először belföldi forgalomba hozza, illetve, aki ilyen kép- vagy hanghordozó vagy készülék behozatala miatt jogszabály szerint vám fizetésére kötelezett, minden naptári hónap tizedik napjáig, de legkésőbb a 20. § (2) bekezdésében meghatározott fizetési határidőn belül köteles tájékoztatni a közös jogkezelő szervezetet a forgalomba hozott vagy behozott mennyiségről, továbbá a hordozó vagy a készülék fajtájáról.”

20. § Az Sztj. 24. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Nyilvános az előadás, ha az a nyilvánosság számára hozzáférhető helyen vagy bármely más helyen történik, ahol a felhasználó csatládján és annak társasági, ismerősi körén kívüli személyek gyűlnek vagy gyűlhetnek össze.”

21. § Az Sztj. 45. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a 26. § (8) bekezdésében szabályozott módon történő nyilvánossághoz közvetítést maga a szerző gyakorolja, a felhasználási szerződést írásba foglaltnak kell tekinteni, ha a műre a szerző elektronikus úton kötött és rögzített szerződéssel enged további felhasználást.”

22. § Az Sztj. 92. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 86–89. §-ok alapján nyilvántartásba vett, közös jogkezelést végző egyesületet a közös jogkezelés körébe tartozó vagyoni jogok gyakorlása és bíróság előtti érvényesítése során a szerzői vagy szomszédos jog jogosultjának kell tekinteni. Nem szükséges más jogosult perben állása ahhoz, hogy a közös jogkezelést végző egyesület az igényt bíróság előtt érvényesítse.”

23. § Az Sztj. 94. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„94. § (1) Jogainak megsértése esetén a szerző a jogsértővel szemben – az eset körülményeihez képest – a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

a) követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását;
b) követelheti a jogsértés vagy az azzal közvetlenül fenyegető cselekmények abbahagyását és a jogsértő eltiltását a további jogsértéstől;
c) követelheti, hogy a jogsértő – nyilatkozással vagy más megfelelő módon – adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a jogsértő részéről és költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak;

d) követelheti, hogy a jogsértő szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett dolgok vagy szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevőkről, a jogsértő felhasználásra kialakított üzleti kapcsolatokról;

e) követelheti a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítését;

f) követelheti a sérelmes helyzet megszüntetését, a jogsértést megelőző állapot helyreállítását, továbbá a kizárólag vagy elsősorban a jogsértéshez használt eszközök és anyagok, valamint a jogsértéssel előállított dolgok lefoglalását, meghatározott személynek történő átadását, kereskedelmi forgalomból való visszahívását, onnan való végleges kivonását, illetve megsemmisítését.

(2) A szerzői jog megsértése esetén a szerző a polgári jogi felelősség szabályai szerint kártérítést is követelhet.

(3) A szerző az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, akinek szolgáltatásait a jogsértés elkövetéséhez igénybe vették.

(4) A szerző az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott igényt azzal a személlyel szemben is támaszthatja, aki

a) kereskedelmi mértékben birtokolta a jogsértéssel érintett dolgokat;

b) kereskedelmi mértékben vette igénybe a jogsértéssel érintett szolgáltatásokat;

c) kereskedelmi mértékben nyújtott szolgáltatást a jogsértés elkövetéséhez;

d) az a)–c) pontokban meghatározott személyek állítása szerint közreműködött a jogsértéssel érintett dolgok előállításában és terjesztésében, illetve a jogsértéssel érintett szolgáltatások nyújtásában.

(5) A (4) bekezdés a)–c) pontjainak alkalmazásában a cselekmények kereskedelmi mértékűek, ha az érintett dolgok, illetve szolgáltatások jellegéből és mennyiségéből nyilvánvaló, hogy e cselekmények – közvetlenül vagy közvetetten – kereskedelmi vagy más gazdasági előny szerzését szolgálják. Az ellenkező bizonyításáig nem minősülnek kereskedelmi mértékűnek a fogyasztó által jóhiszeműen végzett cselekmények.

(6) Az (1) bekezdés d) pontja és a (4) bekezdés alapján a jogsértő, illetve a (4) bekezdésben meghatározott személy különösen a következő adatok szolgáltatására kötelezhető:

a) a jogsértéssel érintett dolgok, illetve szolgáltatások előállításában, forgalmazásában, illetve teljesítésében résztvevők, a jogsértéssel érintett dolgokat birtoklók, valamint a forgalmazásba bevinni kívánt vagy bevont nagy- és kiskereskedők neve és címe;

b) a jogsértéssel érintett dolgok, illetve szolgáltatások előállított, forgalmazott, illetve igénybe vett, valamint megrendelt mennyisége, továbbá az azokért adott, illetve kapott ellenérték.

(7) A bíróság a szerző kérelmére elrendelheti, hogy a lefoglalt, kereskedelmi forgalomból visszahívott, illetve onnan véglegesen kivont eszközöket, anyagokat, illetve dolgokat fosszák meg jogsértő mivoltuktól, vagy – ha az nem lehetséges – semmisítsék meg. A bíróság indokolt esetben a megsemmisítés helyett elrendelheti az eszközöknek és anyagoknak a bírósági végrehajtás szabályai szerint történő értékesítését is; ebben az esetben a befolyó összeg felől ítéletben határoz.

(8) A jogsértéshez használt eszközök és anyagok, valamint a jogsértéssel érintett dolgok lefoglalásának helye van akkor is, ha azok nincsenek a jogsértő tulajdonában, de a tulajdonos a jogsértésről tudott, vagy az adott helyzetben általában elvárható gondosság mellett tudnia kellett volna.

(9) A bíróság az (1) bekezdés f) pontjában és a (7) bekezdésben meghatározott intézkedéseket a jogsértő költségére rendeli el, kivéve, ha az eset körülményei az ettől való eltérést indokolják. A kereskedelmi forgalomból való visszahívás, az onnan való végleges kivonás, illetve a megsemmisítés elrendelése tárgyában a bíróság a harmadik személyek érdekeinek figyelembevételével, valamint úgy dönt, hogy az elrendelt intézkedés a jogsértés súlyosságával arányban álljon.

(10) A bíróság a szerző kérelmére elrendelheti a határozatnak a jogsértő költségére történő nyilvánosságra hozatalát. A nyilvánosságra hozatal módjáról a bíróság dönt. Nyilvánosságra hozatalon kell érteni különösen az országos napilapban, illetve az internet útján történő közzétételt.”

24. § Az Sztj. a következő 94/A–94/B. §-okkal egészül ki:

„94/A. § (1) A szerzői jog megsértése miatt indított perekben az ideiglenes intézkedést – az ellenkező valószínűsítéséig – a kérelmező különös méltánylást érdemlő jogvédelméhez szükségesnek kell tekinteni, ha a kérelmező igazolja, hogy a mű szerzői jogi védelem alatt áll, valamint, hogy ő a szerző, a szerző jogutóda vagy a mű olyan felhasználója, illetve a szerzői jogok közös kezelését végző olyan szervezet, amely jogosult saját nevében fellépni a jogsértéssel szemben.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a szerzői jog megsértésének megkezdése óta hat hónap, illetve a kérelmezőnek a jogsértésről és a jogsértő személyéről való tudomásszerzése óta hatvan nap már eltelte.

(3) A szerzői jog megsértése esetén ideiglenes intézkedés iránti kérelem a keresetlevél benyújtását megelőzően is előterjeszhető, amelyet a bíróság nemperes eljárásban bírál el. Az ideiglenes intézkedés iránti nemperes eljárásra e törvény, valamint a Pp. általános szabályai – a nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel – megfelelően irányadók. Ha a kérelmező a (7) bekezdésben foglaltak szerint a szerzői jog megsértése miatt a pert megindította, a peres eljárás illethez ként a nemperes eljárásban lerótt illetéket felüli összeget kell megfizetni.

(4) A szerző – a jogsértés esetén támasztható polgári jogi igényeken felül – az ideiglenes intézkedésre vonatkozó feltételekkel kérheti a bíróságtól

a) biztosítási intézkedés elrendelését a bírósági végrehajtásról szóló törvény szabályai szerint, ha valószínűsítette, hogy a kártérítés, illetve a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítése iránti követelésének későbbi kielégítése veszélyben van, és a jogsértés kereskedelmi mértékű [94. § (5) bek.];

b) a jogsértő kötelezését banki, pénzügyi és kereskedelmi adatainak és iratainak közlésére, illetve bemutatására az a) pont szerinti biztosítási intézkedés elrendelése céljából;

c) biztosíték adását, ha ennek fejében – a jogsértés abbahagyásának követelése helyett – hozzájárul a feltételezett jogsértő cselekmények jogsértő általi folytatásához.

(5) A biztosíték letételét a (4) bekezdés c) pontja alapján a bíróság a szerző erre irányuló kérelme hiányában is elrendelheti, feltéve, hogy a szerző előterjesztett kérelmet a jogsértés abbahagyása iránt, és annak a bíróság nem ad helyt.

(6) A bíróság az ideiglenes intézkedés tárgyában soron kívül, legkésőbb az ilyen intézkedés iránti kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz. Az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott határozat elleni fellebbezést a másodfokú bíróság soron kívül, legkésőbb a fellebbezés benyújtásától számított tizenöt napon belül bírálja el.

(7) A bíróság a keresetlevél benyújtását megelőzően előterjesztett ideiglenes intézkedés tárgyában – a (4) és az (5) bekezdést is ideértve – hozott határozatát az ellenfél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha a szerző a pert a szerzői jog megsértése miatt az ideiglenes intézkedéssel érvényesített követelés tárgyában nem indította meg a határozat közlésétől számított tizenöt napon belül. A bíróság az ideiglenes intézkedés hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem tárgyában soron kívül, legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz.

(8) Ha a szerzői jog megsértése miatt indított perben az egyik fél tényállításait már elvárható mértékben valószínűsítette, a bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenfelet kötelezheti

a) a birtokában lévő okirat és egyéb tárgyi bizonyíték bemutatására, valamint a szemle lehetővé tételére;

b) kereskedelmi mértékű [94. § (5) bek.] jogsértés esetén banki, pénzügyi és kereskedelmi adatok közlésére, illetve a birtokában lévő ilyen iratok bemutatására.

(9) Előzetes bizonyításnak a per megindítása előtt helye van akkor is, ha a szerző a jogsértés tényét vagy annak veszélyét elvárható mértékben valószínűsítette. Ha a per még nem indult meg, az előzetes bizonyítást a szerző lakóhelye szerint illetékes megyei bíróságnál vagy annál a megyei bíróságnál lehet kérni, amelynek területén a bizonyítás a legcélszerűbben folytatható le. Az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében hozott határozat ellen fellebbezésnek van helye.

(10) A bíróság az előzetes bizonyítást elrendelő határozatot az ellenfél kérelmére hatályon kívül helyezi, ha a szerző a pert a szerzői jog megsértése miatt nem indította meg az előzetes bizonyítást elrendelő határozat közlésétől számított tizenöt napon belül. A bíróság az előzetes bizonyítás hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem tárgyában soron kívül, legkésőbb a kérelem előterjesztésétől számított tizenöt napon belül határoz.

(11) Ha a késelem helyrehozhatatlan károkat okozna, az a rendkívül sürgős szükség esetének minősül, és erre figyelemmel az ideiglenes intézkedés – ideértve a (4) és az (5) bekezdést is – elrendelésének kérdésében az ellenfél meghallgatása mellőzhető. Ha a késelem helyrehozhatatlan károkat okozna, vagy ha valószínűsíthető a bizonyítékok megsemmisítésének kockázata, az sürgős esetnek minősül, és erre figyelemmel az előzetes bizonyítás elrendelésének kérdésében az ellenfél meghallgatása mellőzhető. Az ellenfél meghallgatásának mellőzésével hozott határozatot az ellenféllel a foganatosításkor kell közölni. A határozat közlését követően az ellenfél kérheti a meghallgatását és az ideiglenes intézkedést, illetve az előzetes bizonyítást elrendelő határozat megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését.

(12) A bíróság az előzetes bizonyítás és – a (4) bekezdés c) pontját és az (5) bekezdést kivéve – az ideiglenes intézkedés elrendelését biztosítékadáshoz kötheti.

(13) Ha a (4) bekezdés c) pontjában, az (5) bekezdésben és a (12) bekezdésben meghatározott esetekben a biztosíték összegéből való kielégítésre jogosult fél igényét az előzetes bizonyítás, illetve az ideiglenes intézkedés tárgyában hozott végzést hatályon kívül helyező határozat, illetve az ítélet (permegszüntetető végzés) jogerőre emelkedésétől számított három hónapon belül nem érvényesíti, a letéveő a biztosíték visszaadását kérheti a bíróságtól.

94/B. § (1) Az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, akinek a nevét ilyenként a művön a szokásos módon feltüntették.

(2) Ha az (1) bekezdés nem alkalmazható, az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, aki a művet sajátjaként a Magyar Szabadalmi Hivatalnál önkéntes műnyilvántartásba vetette, és ezt közokirattal igazolja.

(3) Ha a (2) bekezdés sem alkalmazható, az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, aki ezt közös jogkezelő szervezet által a közös jogkezelés alá tartozó művekről, szomszédos jogi teljesítményekről, illetve jogosultakról fenntartott adatbázis [88. § (1) bek. f) 2. pont] alapján kiállított teljes bizonyító erejű magánokirattal igazolja. Ilyen magánokiratot a közös jogkezelő szervezet önként vállalt szolgáltatásként – alapszabályával összhangban – saját tagja számára, a tag kérésére állíthat ki.

(4) Ha a (3) bekezdés sem alkalmazható, az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, aki a művet először hozta nyilvánosságra.”

25. § Az Sztj. 98. §-a (1) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A szerző vagyoni jogainak megsértése esetén a kizárólagos felhasználási engedélyt a 43. § (1) bekezdése alapján megszerző személy felhívhatja a szerzót, hogy a jogsértés abbahagyása iránt tegye meg a szükséges intézkedéseket.”

26. § Az Sztj. 99. §-ának első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A 94–98. §-ok rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a XI. és a XI/A. fejezet szabályainak megsértése esetén, illetve az e fejezetekben szabályozott jogokkal kapcsolatos műszaki intézkedések és jogkezelési adatok védelmére is.”

27. § Az Sztj. 106. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Az (1)–(7) bekezdésekben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell a szerzői joghoz kapcsolódó jogok jogosultjaira és az e jogosultakat megillető jogokra.”

28. § Az Sztj. 112. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Felhatalmazást kap az igazságügy-miniszter, hogy – a Magyar Szabadalmi Hivatal elnökével egyetértésben – a Magyar Szabadalmi Hivatal által vezetett önkéntes műnyilvántartásra vonatkozó részletes szabályokat rendelettel megállapítsa.”

29. § (1) Az Sztj. 113. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Az Európai Unió jogának való megfelelés”

(2) Az Sztj. 113. §-a a következő h) ponttal egészül ki:

[E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:]

„h) az Európai Parlament és a Tanács 2004/48/EK irányelve (2004. április 29.) a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről.”

V. Fejezet

A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény módosításai

30. § A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Fmtv.) 58. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„58. § (1) A Magyar Szabadalmi Hivatal a megsemmisítési kérelemmel kapcsolatban nyilatkozattételre hívja fel a mintaoltalom jogosultját, majd írásbeli előkészítés után szóbeli tárgyalás alapján határoz a mintaoltalom megsemmisítéséről, változtatással való fenntartásáról, illetve korlátozásáról vagy a kérelem elutasításáról. Az eljárást befejező végzés tárgyaláson kívül is meghozható. A Magyar Szabadalmi Hivatal

által a kérelmező számára kitűzött határidő elteltét követően a megsemmisítés alapjául szolgáló okként nem jelölhető meg olyan ok, amelyet az említett határidőn belül nem jelöltek meg a megsemmisítés okaként. Az így megjelölt okot az eljárást befejező határozat meghozatalakor figyelmen kívül kell hagyni.

(2) A tárgyalás folyamán hozott végzéseket és a határozatot a tárgyalás napján ki kell hirdetni, és a kihirdetést csak a határozatra nézve és csak akkor lehet – legfeljebb nyolc napra – elhalasztani, ha ez az ügy bonyolultsága miatt feltétlenül szükséges. A kihirdetés határnapját ilyen esetben nyomban ki kell tűzni, és a határozatot a kihirdetés napjáig írásba is kell foglalni.

(3) A döntés kihirdetése a rendelkező rész és az indokok rövid ismertetéséből áll.

(4) A döntést – kivéve, ha annak kihirdetését a Magyar Szabadalmi Hivatal elhalasztotta – annak meghozatalától számított legkésőbb tizenöt napon belül kell írásba foglalni, és az írásba foglalást követő tizenöt napon belül kézbesíteni kell. A felek részére a döntésnek nemcsak a rendelkező részét, hanem az indokolását is kézbesíteni kell.

(5) Az egy mintaoltalom ellen irányuló több megsemmisítési kérelmet lehetőség szerint egy eljárásban kell elintézni.

(6) A megsemmisítési kérelem visszavonása esetén az eljárást hivatalból folytatni lehet, kivéve, ha a megsemmisítést csak a 10. § vagy a 28. § (1) bekezdésének *d*) pontja alapján kérték. A Magyar Szabadalmi Hivatal ilyen esetben is a kérelem keretei között, a felek által korábban tett nyilatkozatok és állítások figyelembevételével jár el.

(7) A megsemmisítési eljárás költségeinek viselésére a vesztes felet kell kötelezni.

(8) A mintaoltalom megsemmisítését, változtatással való fenntartását vagy korlátozását be kell jegyezni a mintaoltalmi lajstromba (34. §), és arról hatósági tájékoztatást kell közölni a Magyar Szabadalmi Hivatal hivatalos lapjában (35. §).”

31. § Az Fmtv. a következő 58/A. §-sal egészül ki:

„58/A. § (1) A megsemmisítési eljárást bármelyik fél kérelmére gyorsítottan kell lefolytatni, ha a mintaoltalom bitorlása miatt pert indítottak és ezt igazolják.

(2) A gyorsított eljárás iránti kérelemért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni e kérelem benyújtásától számított egy hónapra belül.

(3) Ha a kérelem nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek, a gyorsított eljárást kérő felet hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre kell felhívni. A gyorsított eljárás iránti kérelmet el kell utasítani, ha az a hiánypótlás, illetve a nyilatkozat ellenére sem elégtí ki a törvényben meghatározott követelményeket. A gyorsított eljárás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni, ha az azt előterjesztő fél a felhívásra a kitűzött határidőben nem válaszol.

(4) Ha a gyorsított eljárást kérő fél nem fizeti meg e kérelem díját, figyelmeztetni kell a törvényben megszabott határidőben történő hiánypótlásra. Ennek elmaradása esetén a gyorsított eljárás iránti kérelmet visszavontnak kell tekinteni.

(5) A Magyar Szabadalmi Hivatal a gyorsított eljárást végzéssel rendeli el.

(6) Gyorsított eljárás esetén – a 33. § (1) bekezdésében és az 58. §-ban foglaltaktól eltérően –

a) hiánypótlásra, illetve nyilatkozattételre tizenöt napos határidő is kitűzhető;

b) határidő-hosszabbítás csak különösen indokolt esetben adható;

c) a Magyar Szabadalmi Hivatal csak akkor tart szóbeli tárgyalást, ha a tényállás tisztázásához szükség van a felek együttes meghallgatására, vagy bármelyik fél ezt kellő időben kéri.”

32. § Az Fmtv. 60. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az 58/A. § rendelkezéseit a nemleges megállapítási eljárásban is alkalmazni kell.”

VI. Fejezet

Záró rendelkezések

33. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2006. január 1-jén lép hatályba; rendelkezéseit – a (3)–(4) bekezdésekben megállapított eltérésekkel – csak a hatálybalépését követően indult eljárásokban lehet alkalmazni.

(2) E törvény 1–4. §-ai, 9. §-a, 11–12. §-ai, 16–17. §-ai, 23–24. §-ai és 28–29. §-ai 2006. április 15-én lépnek hatályba.

(3) E törvény 1. §-át a hatálybalépését követően indult végrehajtási eljárásokban lehet alkalmazni.

(4) E törvény 8. §-ának (2) bekezdését és 15. §-át a hatálybalépésüket követően benyújtott fellebbezések alapján indult eljárásokban is alkalmazni kell.

(5) Az Szt. 88. §-a (1) bekezdése *f*) pontjának 2. alpontjában a „nyilvántartást vezet” szövegrész helyébe az „adatbázist tart fenn” szövegrész lép.

(6) A használati minták oltalmáról szóló 1991. évi XXXVIII. törvény 27. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A (4) bekezdés *c*) és *d*) pontjában említett kérdésekben hozott – az eljárást befejező – döntését a Magyar Szabadalmi Hivatal megváltoztatási kérelem alapján is csak akkor módosíthatja vagy vonhatja vissza, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért, vagy ha a felek a döntés módosítását vagy visszavonását egybehangzóan kérik.”

(7) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Vt. 120. §-ának *j*) és *k*) pontja, a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló 2002. évi XXXIX. törvény 30. §-a, az egyes iparjogvédelmi és szerzői jogi törvények módosításáról szóló 2003. évi CII. törvény 41. §-a, 77. §-a és 110. §-ának *h*) pontja, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2005. évi LXXXIII. törvény 251. §-a.

34. § Ez a törvény a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

Sólyom László s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke